

På den baggrund skal jeg tilkendegive, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for Enhedslistens dagsorden.

Anni Svanholt (SF):

Jeg skal også gøre det kort; debatten har jo kørt i lang tid. For os i SF er målet naturligvis også en bæredygtig energipolitik, og vi mener også, at der er behov for at igangsætte overvejelser om, i hvilken størrelsesorden CO₂-reduktionen skal være efter år 2005, og med hvilke midler man kan opnå den langt større reduktion.

Jeg hørte også, at miljø- og energiministeren i dag for ganske kort tid siden gav udtryk for, at der ved udgangen af dette år vil komme nogle tilkendegivelser af det mere langsigtede mål.

Men vi mener i øvrigt i øjeblikket, at det vigtigste er at sætte alle gode kræfter ind på – man kan sige koncentrere energien på – reelt at få gennemført den 20 pct.s reduktion, som er vedtaget gang på gang og for længe siden.

Men da vi mener, det kan være fornuftigt at få et analysearbejde i gang, stemmer vi for den dagsorden, der er foreslået.

Kim Behnke (FP):

Vi deler ikke Enhedslistens ønske om, at energiforsyningen i Danmark skal foregå CO₂-neutral. Jeg skal i den forbindelse referere til mine bemærkninger under tidligere forespørgselsdebatter i dag.

Til gengæld deler vi selvfølgelig ønsket om, at de ressourcer, vi har i Danmark, bliver brugt og anvendt så fornuftigt som overhovedet muligt, men i den forbindelse mener vi ikke, at pisker er løsningen; det er guleroden. Det er det gode eksempel på magt. Det er ved at indføre forskellige takster på strømforsyning, sådan at mennesker med en tidsenhed bygget på deres elforsyning kan disponere fornuftigt, så vi får udglattet spidsbelastningerne. Det er den slags gode initiativer, gode argumenter over for borgere, erhvervsliv og andre, hvor de i deres private husholdning kan se en økonomisk fordel ved at spare på energien, vi er tilhængere af. Det er altså gulerodens magt frem for det, der også fra regeringen lægges op til nu at gennemføre, nemlig at man pisker dem, der ikke opfører sig ordentligt.

For at vende tilbage til min allerførste bemærkning her i formiddags: Vi mener ikke, at det, at mennesker bruger energi, er noget, de skal skamme sig over, at de skal være flove over det, og at de skal brændemærkes i den offentlige

debat, fordi de har et energiforbrug. Det er en helt naturlig ting på den del af jordkloden, hvor vi befinder os. Det er en betingelse for, at vi overhovedet kan leve her hele året. Ellers skal vi overgå til at være et nomadesamfund, hvad vi ikke kan anbefale. Danskerne skal have lov til at bruge energi med måde og med fornuft, og de skal ikke straffes økonomisk for det, og de skal slet ikke bildes ind, at der er realitet bag truslen om dommedag, hvis CO₂-emissionerne fortsætter for Danmark. Det bliver ingenlunde tilfældet.

Vi kan derfor ikke støtte Enhedslistens dagsordensforslag, og vi støtter ikke de intentioner, som Enhedslistens ordfører har motiveret sin forespørgsel med. Derfor må vi på dette punkt sige, at her er der meget langt mellem Enhedslistens synspunkter og Fremskridtspartiets synspunkter.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

En CO₂-neutral energiforsyning betragter jeg som en utopi, men samtidig som et ideal, vi skal tage forbillede i. I første omgang drejer det sig om at spare mest muligt på energien. Vi skal udnytte den enkelte kilowatt bedre, end vi gør for øjeblikket.

Kraftvarmeudbygning er et af de vigtige elementer i opnåelsen af større energieffektivitet. I fremtiden må det være sådan, at el og varme altid produceres samtidig.

Endelig drejer det sig om at få intensiveret overgangen til vedvarende energi. På globalt plan gælder det om at blive bedre til at udnytte de mest rigelige energikilder: de næsten 1000 billioner tønder olie, der i form af sollys varmer jordoverfladen hvert år, og de vinde, solvarmen skaber.

Danmark har været foregangsland på vindenergi og delvis også på solenergi, og det skal vi fortsætte med at være.

Desværre er vindmølleudbygningen næsten gået i stå. I forbindelse med opfølgning af »Energi 2000« må vi se på, hvad vi kan gøre for at give vindmøllerne mere vind i vingerne. Det drejer sig bl.a. om at få de små møller skiftet ud med større og mere effektive. En forhindring herfor er, at de, som har andel i gamle møller, mister deres ret til 30.000 kW og i stedet får ret til 9.000 kW. Det er et problem, vi må se på.

Vi må også se på, om det ikke skulle være muligt at friholde de små møller fra miljøafgiften på 500 kr. Desuden mener jeg, det er på tide, at vi ser på, om det ikke skulle være muligt at